

latinski prestavek *Lucius in Edilicius* ⁴⁾), „sabha“ sanskritski *cedes, conventus, domus, lux*, v primeri slovensko *saba, soba, svetlica*?

3. kako je to, da izvorno slovenska beseda „lito“, katero najdemo jezerokrat na noričkih kamnih, se tudi najde na etruskih monumentih? ⁵⁾

4. kako je to, da se prime Boga Živata „Bhima“ in indičko božanstvo „Dima“ tudi najde v lastnih imenih Vima ⁶⁾ in „Dumianus“ ⁷⁾ na rimskih kamnih v Noriku in Panonii in na etruskih napisih? ⁸⁾

5. kako je to, da se na več etruskih monumentih ravno tiste pismenke najdejo, kakor na čeljadah (Helmen) najdenih v Negovi ⁹⁾ blizu Radgone, katere od prave do leve brane, imajo prav razumljiv slovensk pomen?

6. kako je to, da se pod podobo psa na nekem etruskem monumentu najde napis: „Ti naš kobil“ ¹⁰⁾ in beseda *Covin* ¹¹⁾ (Kobin), ki v pomenu psa erta se tudi najde na koroških rimskoslovenskih kamnih?

7. kako je to, da v jeziku starih Sabinov pomeni beseda „Herna“ ¹²⁾ toliko kot pečina, in to besedo v ravno tistem pomenu poznajo štajerski Slovenci?

Ako nam g. prof. „der vergleichenden Sprachwissenschaft“ vse te vprašanja zadovoljno reši, pa temeljito s sredstvi znanosti ne pa s strastnimi „Machtprüchi“, po tem bomo radi odstopili od mnenja, da italiski narodi Sabinii, Etruski in Veneti niso bili slavenski. Ako je g. profesorju ljubo, mu hočemo še več enakih vprašanj postaviti. Tudi mi „behalten uns vor“ njegovo delo, katero imenuje „Formenlehre der kirchenslavischen Sprache“ drugokrat „zu besprechen“.

Za poduk in kratek čas.

Očetovska ljubezin in nehvaležnost otroška.

Neki bogat tergovec opusti kupčijstvo, in ker želi zadnja leta svojega življenja v miru preživeti, celo svoje lepo premoženje razdeli med dve oženjeni hčeri svoje, in to tako, da si od premoženja svojega celò nič ne priderži; — le edino to si je izgovoril od hčeri svojih, da pol leta bo pri eni, pol leta pa pri drugi noter do smerti prebival.

Ni še doteklo eno leto, kar že oče vidi, da ni nobeni hčeri kaj po volji in da ste se že obé naveličale, očeta brez plačila rediti. Oče to vidi, da se mu dobro s hudim povrača, sklene hčeri zapustiti, pa brez da bi jima s čim pokazal nezadovoljnost svojo. Vso svojo žalost in nevoljo razodene le nekemu zvestemu prijatelju ter ga prosi: naj mu samo za en dan posodi tišuč (tavžent) cekinov. Ko prijatelj zvé, za kaj bojo cekini, mu jih rad da.

Žalostni oče drugi dan berž napravi kosilo (obed) in povabi obedvé hčeri. Komaj se dobro k mizi vsedejo, pride omenjeni prijatelj k njemu, in kakor da bi bil v veliki sili, prosi starega očeta: „je li bi mu ne mogel le za kratek čas posoditi tišuč cekinov?“ Oče odgovori: „ne le tišuč cekinov, ljubi prijatelj, ampak še več, če hočeš ti iz serca rad dam“, — gré v drugo sôbo in mu pritira naproseni denar.

Ko hčeri vidite, da ima oče še toliko gotovine, se hipoma premenite v vsem in nikakor nočete dovoliti, da bi oče bil pri tujih ljudéh. Oče se poverne spet k njima in ostane pri njima do smerti.

Ko umerje, išete ljubeznjivi naše dve hčerki berž po vsih kotih zapuščine in ko ne najdete ničesar, si hočete v jezi ena drugi oči izpraskati, ker vsaka misli, da je una denar vzela in skrila, ko so oče umerli. In Bog vé, kaj bi se bilo še zgodilo, ako bi se ne bilo med očetovimi pismi neko malo pismice našlo, ki se je takole glasilo: „Jez sim od milosti hčeri živel, in bi bil od te milosti pod tujem plotom umerl, ako bi se ne bil zmislil jima dati upanja, da boste po moji smertiše dobile vse polno denarja. Zato, hčeri moje, svetjem vama: ako se kadaj postarate, ne dajte svojega premoženja dokler še živite nikdar otrokom v roko, da vama se ne zgodi, kakor se je meni zgodilo!“ —

Zlata vredin nauk, katerega naj bi si vsi stariši dobro zapomnili. „Gospod. nov.“

Slovanski popotnik.

* Gimnazialni suplent v Zagrebu, gospod Terbar je prestavil Smetanovo „naravoslovje“ v horvaško. Ta prestava se bo po nalogi ministerstva v kratkem začela tiskati.

* Gosp. Anton Fogana je društvu za povestnico jugoslavensko oznanil, da ima stari glagolitiški rokopis, katerega društvu v pregled pošlje. G. prof. Kociancič v Gorici je poslal dva važna prepisa jugoslavanske pismenosti iz 14. stoletja; gosp. Berlič mu je daroval turšk ferman.

* „Gwiazda Cieszyńska“ je jela zopet v Tešinu izhajati; vreduje in izdaje jo gosp. Stalmach.

* J. Svoboda je izdal v Pragi čitanko za otroke.

* Imenitno delo, ki je poslednji čas v Pragi na svitlo prišlo, je slovník Šumavskega nemško-česki del. „Pražske Noviny“ mu obilo hvale dajo; veljá le 1 for. 30 kr. Česko-nemški del bo prišel z začetkom prihodnjega leta na svitlo.

* G. Lavrovski sostavlja v Samboru rusinsko-nemški in nemško-rusinski slovník.

* Znani pisatelj gospod Jelinek je dobil dovoljenje izdajati občasni časopis za mladost s podobami.

Novičar iz slovenskih krajev.

Iz Praga 27. marca. V književnosti česki letošnega leta so opombe vredne samo: „Dietetika“ dr. Kodyma in „pisemnica glagolitička“ Šafařika, h kateri sta tudi učena naša rojaka g. Miklošič in g. Kastelic prispela vzajemnoj pomočjo. — Na vseučilišču, katero nekako opehuje, bo u 2. tečaju šestero prednaškov homeopatij; čudno pa resnično je, da na 6 prednaškov se ne bo ne jeden človek zapisal; in škoda samo, da tukej bi radi o homeopatijo učili, na Krajnskem pa po homeopatiji zdravijo, akoravno se je niso učili. — Na modroslovju se posebno jezikoslovje, na priliko: hebrejsko, staro in novoslavjansko (česko, poljsko, rusko), litavsko, sanskritsko, grško, latinsko, taljansko, francosko, angleško itd. uči. V českim jeziku se uči na bogoslovju dvoje predmetov; na pravniškem tudi dvoje, na lekarski troje, na modroslovju devetero. — Živinozdravništvo, katero v Ljubljani za izgled drugim deželam služiti more, tukej v vsih oddelkih razlaga le en profesor in praktično uči v vojaški konjokolnišnici. Al je mogoče po takim načinu deželi pomagati in mazačtvo izkoreniniti? Poslednjič vam še naznamim, da učenega gosp. prof. Terstenjaka krepko postopanje v stari zgodovini se tukaj ljubi. A. Ž.

Xp. Iz Ormoša 27. marca. Že smo se radovali o prijetnosti mile vigradi, kar se je vse hipoma prekucnilo; pomlad nam je slovo dala in nastopila je ostra zima. Zelenele livadi pokriva spet debela ledena odeja,

— ⁴⁾ Idem I. c. — ⁵⁾ Janssen Tab. I. Nr. 42. — ⁶⁾ Muhar I. 387. — ⁷⁾ Ankershofen IV. 512. — ⁸⁾ Mommsen 333. — ⁹⁾ Wiszniewski 168. I. Muhar I. 446. 447. Janssen pag. 24 ad Nr. 34. Dempster Etruria reg. liber III. LXXVII. — ¹⁰⁾ Janssen Museum Lugd. Bat. pag. 24. — ¹¹⁾ Ankershofen V. 637. — ¹²⁾ Niebuhr röm. Geschichte I. Th. pag. 110.